

IKERSZONETT

ácsorgom

Ácsorgom sorsom utcasarkán
Mindenem fázik fázik mindenem
Testemen kiüt a halálfélelem
Reszketek egy falevélben melyet

Visszafelé sodor az idő
Emlékezem volt-e ott valaha
Valami a kopár domboldalon
Vagy mindig ilyen kopár volt

Mint messziről nézve életem
Magamat gombolyaggá föltekerem
Odagurítom a macskának játsszon

Vagy ölbe veszem mint a világ
Végére kitett gyermeket s ringatom
Mint az idő az emlékezetet

Mindenem

Mindenem fázik fázik mindenem
Testemen kiüt a halálfélelem
Reszketek egy falevélben melyet
Visszafelé sodor az idő
Emlékezem volt-e ott valaha
Valami a kopár domboldalon
Vagy mindig ilyen kopár volt
Mint messziről nézve életem
Magamat gombolyaggá föltekerem

Odagurítom a macskának játsszon
Vagy ölbé veszem mint a világ
Végére kitett gyermeket s ringatom
Mint az idő az emlékezetet
Ácsorgom sorsom utcasarkán

LEVÉLBE

Az vagyok ami s valami
Más egyre másabb szinte már
Idegen mint amikor volt kutyám
Fogom magam és sétálni

Viszem nyárfák alatt tó körül
Teliholdnál szívem erősen
Ver mint lepkékkel teli zsák
Az év leghidegebb éjszakája

Integetők arca arcomnál
Üresebb levélbe bújnak az
Öregek szél tépi dér marja

Testüket ideges vagyok
Amelyik levélben én vagyok
Milyen fának a levele

KINYITOM

Úgy teszek mintha mi sem történt volna
Bámulom mennyezeten vízfoltokat
Van olyan nap mely mérgező mint a gomba
Hogy nyikorognak ihletetlen napjaim

Akinek jönnie kell inkább menne
Akinek mennie kell inkább jönne
Legeltetem tücskeimet szél szapulja a
Fát mennyi levél hull bennem zajtalanul

Kifekszem a csontkék ég alá lehet meg
Tudok valamit amit még nem tudok
Valami kezdődött valaminek vége

Arcomat kinyitom mint egy könyvet
Kezemet kinyitom mint egy könyvet
Most kinyitom magamat teljesen